

امام زمان، امام در آسمان و گوشه نشین نیست

حضرت آیت الله سبحانی اظهار داشت: امام زمان(عج) امام در آسمان و گوشه نشین نیست، بلکه در میان مردم است و انواع و اقسام فوائد و مناقب را در حق امت انجام می دهد.

حضرت آیت الله سبحانی اظهار داشت: امام زمان(عج) امام در آسمان و گوشه نشین نیست، بلکه در میان مردم است و انواع و اقسام فوائد و مناقب را در حق امت انجام می دهد.

به گزارش خبرنگار خبرگزاری رسا در مشهد، حضرت آیت الله جعفر سبحانی، از مراجع تقلید در ششمین جلسه از سلسله مباحث کلام اسلامی که صبح امروز در سالن اجتماعات مدرسه علمیه نواب برگزار شد، گفت: بدعت دارای سه رکن است و مادامی که این سه رکن محقق نشود بدعت نیست، رکن اول بدعت به معنای تغییر در شریعت است و به اصطلاح انسان دورغ به خدا ببندد. به عنوان مثال این لباس های جدیدی که از چین آمده است، بدعت نیست، چون کسی که آن ها را می دوزد، آن را به شریعت نسبت نمی دهد و این که آن ها حلال است یا حرام، مسأله دیگری است.

وی با اشاره به آیه 171؛ **فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا**؛ بیان کرد: خداوند متعال در قرآن می فرماید؛ **171؛** وای بر علمای یهود، تورات را می نویسند ولی در تورات تغییر ایجاد می کنند، تورات را کاری می کنند که با شهوت مردم تطبیق کند؛ و بعد می گویند این از جانب خدا است تا مردم آن را بیشتر خریداری کنند؛ لذا مشخص می شود، اولین ستون و ماده بدعت در دنیا دست کاری در شریعت بوده و چیزی را به خدا نسبت دادن است.

این استاد دروس خارج حوزه علمیه به حدیث 171؛ **فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ - وَ أَفْضَلَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ وَ سَرَّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَ كَلَّ بَدْعَةَ ضَلَالَةٍ**؛ اشاره و تصریح کرد: بهترین حدیث هدایت پیغمبر است و بدترین چیزها آن چیزی است که نو و جدید باشد؛ وهابیت در ابتدا به این حدیث اقتدا می کردند ولی بعد دیدند که این حدیث نمی تواند همه چیز را فرا گیرد.

وی اظهار داشت: رکن دوم بدعت این است که این اندیشه ای را که به خدا نسبت داده شده است را در دنیا و در میان مردم اشاعه دهد؛ **171؛** من دعا إلی هدی کان له من الأجر مثل أجز من تبعه؛ اگر کار هدایتی را در میان مردم نشر دهد ثواب آن با کسی که آن محتوای هدایت را نقل کرده برابر است و نیز در بدعت این چنین است؛ معلوم می شود که بدعت در اندیشیدن غلط نیست بلکه آن را اشاعه دادن و مردم را به آن دعوت کردن است که اشکال دارد.

حضرت آیت الله سبحانی متذکر شد: اگر ما اندیشه و برنامه ای را به خدا و پیغمبر(ص) نسبت داده و بعد آن را در میان مردم پخش کردیم و این اندیشه نو که به خدا نسبت داده ایم دلیلی بر جواز آن نباشد، رکن سوم بدعت محسوب می شود. اگر اندیشه ای دلیلی (عام و خاص) در کتاب داشته باشد آن دیگر بدعت نیست؛ زیرا اگر دلیل باشد نمی توان آن را دستکاری در شریعت دانست.

وی در مثالی بیان کرد: توان رزمی و دفاعی جمهوری اسلامی باید از قدرت بالایی برخوردار بوده و در برابر دشمن پاسخگو باشد - البته سلاح هایی که قتل عام است دارای جنبه دیگری است - لذا سلاح هایی که جنبه دفاعی دارد بدعت نیست و مضمون آن به طور خاص در قرآن ذکر نشده است ولی از جهت کلی داریم که **171؛** **وَ أَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ**؛ لذا همین دلیل برای ما کفایت می کند.

این مرجع تقلید در مثالی دیگر عنوان داشت: خداوند متعال در قرآن می فرماید **171؛** **فِي بُيُوتٍ أُذِنَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعَ**؛ اگر ما قبور ائمه اطهار(ع) را بازسازی کنیم به مقام شامخ آن ها احترام گذاشته ایم و نمی توان نام آن را بدعت گذاشت.

وی با بیان این که شهید ثانی در لمعه می گوید **171؛** بدعت پنج قسم است؛ مستحب، واجب، مکروه، مباح و حرام؛ مصادیق هر یک از این پنج بخش را بیان کرد و گفت: برخی می گویند که پیغمبر(ص) از دنیا رفت و سنت رسول خدا(ص) نوشته نشده بود، لذا نوشتن سنت واجب است؛ گاهی سنت حرام داریم، همانند این که انسان موقع وضو پای خود را بشورد در حالی که قرآن می گوید پای خود را مسح کنید؛ مستحب، همانند ساختن مدارس علمیه؛ مکروه، همانند این که کسی از تسبیحات حضرت زهرا(س) کم کند و مباح همانند این که سیوس گندم را کم و یا زیاد کند.

وی افزود: این که بدعت پنج قسم است اگر بدعت لغوی را بگوییم صحیح است، اما اگر بدعت شرعی باشد غلط است زیرا بدعت

شرعی فقط و فقط یک قسم است و آن حرام است؛ دست کاری در شریعت و اشاعه آن در میان مردم در حالی که دلیلی برای جواز آن نباشد.

حضرت آیت الله سبحانی در بخش دیگری از سخنانش گفت: اگر قرآن مجید را مورد مطالعه قرار دهیم در می یابیم که قرآن به ما دو نوع ولی (سرپرست) معرفی می کند؛ ولی مستور و ولی ظاهر. این همان کلام امام علی(ع) است که می گوید «حجت ظاهره و حجت باطنه". قرآن ولی مستور را بزرگترین نعمت می داند که برای هدایت مردم می کوشد ولی مردم آن را نمی بینند.

وی اضافه کرد: امام زمان(عج) امام در آسمان و گوشه نشین نیست، بلکه در میان مردم است و انواع و اقسام فوائد و مناقب را در حق امت انجام می دهد، ولی مردم نمی توانند آن را مشاهده کنند.

این استاد درس خارج حوزه علمیه قم، در خصوص ملبس شدن طلاب بیان کرد: طلبه ای که به لباس مقدس روحانیت ملبس می شود، باید بداند که با زمان گذشته اش متفاوت گشته و برخی مسائل که برای او حلال بوده، حرام می شود؛ حرام ها را حلال کردن این است که فردی را به عقد دیگری در بیاوریم، ولی ملبس شدن روحانیت به معنای این است که برخی از حلال ها را برای فردی که ملبس شده است، حرام کنیم؛ انسانی که ملبس شد باید از بخشی از حلال ها و مباح ها صرف نظر کند و از لباس خود سوء استفاده نکند.

گفتنی است، در پایان این مراسم چهار نفر از طلاب حوزه علمیه خراسان به دست حضرت آیت الله سبحانی به لباس مقدس روحانیت ملبس شدند.